

og mit Hensyn maa jeg tage til dette Folk fremfor til den skrevne Lov. Af det ærede Medlems Foredrag fremgik det imidlertid, at der ikke er eller kan være den Enighed i Opfattelsen imellem ham og mig, som jeg troede, og som jeg ønskede skulde være tilstede. Han talte til sine „Standsfæller;“ men jeg troede, at en af Virkningerne af Kong Frederik den Syvendes Lov skulde være den, at Stænderne vare ophørte, og at der istedetfor Stænder var det ene og hele Folk. — Jeg skal ikke opholde det høie Thing længere. Jeg stemmer som sagt for Loven, skjøndt jeg gjør det nødigere end maaskee nogen Anden.

P. Olsen: Da jeg har læst i et af Hovedstadens Blade, at det skulde være meest stemmende med dette Things Værdighed, naar der ved denne Behandling af Grundlovsagen blev sagt saa lidt som muligt, og da det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen) saagodtsom Ord til andet har udtalt, hvad jeg kunde ønske at sige, skal jeg, idet jeg ganste henholder mig til hans Bemærkninger, erklære, at jeg stemmer „Nei“ til det foreliggende Udkast.

Kjær: Jeg agter heller ikke at sige mange Ord, og det saameget mindre, som jeg føler, at det vilde være omtrent betydningsløst. Enhver i denne Sal veed altfor vel iforveien, hvad Udsaldet vil blive, og jeg omgaaes ikke med den Tanke, at det skulde kunne lykkes enten mig eller selv nogen af de meest Bestalende blandt dem, som staae paa min Side, at vende et eneste Medlem fra den Beslutning, han allerede har fattet. Desuagtet maa det være mig tilladt at motivere min Stemmegivning med saa Ord, og jeg kan da sige ligesom det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen), at det ikke er med nogen glad Følelse, naar jeg idag agter at afgive min Stemme mod det her foreliggende Grundlovsudkast. Det er fuldkommen vist, at jeg vilde have været anderledes glad, dersom jeg kunde have gaaet med Strømmen — som det nævnte ærede Medlem udtrykte sig —, dersom jeg kunde have beqvæmet mig til at sige „Ja“ til det foreliggende Udkast, og jeg havde saa meget

desto hellere gjort det, som jeg giver ham fuldkommen Ret i, at Strømningen har — om jeg saa maa sige — revet Folkets Bevidsthed med sig; den Bevidsthed, som før den ulykkelige Krig gik hen over Danmark, var levende for 5te Junigrundloven, idet man dengang, saa at sige, ikke hørte en eneste Stemme vove sig frem af sit Stjul og sige, at man vilde have Forandring i den. Jeg mindes klart, at Stemmer for ikke længere end et Par Aar tilbage, nemlig da vi havde det sidste Landsthingvalg, hævdede sig og antydede den Mulighed, at man med Tiden maatte kunne faae i Sinde at forandre Juniloven; men da blev Enhver, som fremsatte en saadan Tanke, tilbageviist, som om det var at paastemple Folk Noget, der var i den Grad uberettiget, at der ikke kunde være Tale om, at et eneste Menneske i Danmark gif svanger med en saadan Tanke. Det har imidlertid desværre viist sig, at endog mange Mænd i Danmark længe før den Tid have gaaet svangre med en saadan Tanke, thi under de langvarige Forhandlinger, der ere blevne førte paa et andet Sted og her, have indflydelsesrige Mænd ikke lagt Stjul paa, at de lige fra den Tid, da Grundloven af 5te Juni saae Dagens Lys, have været fattede paa, at de, naar Diebliffet tilbød sig, ikke vilde unblade at forandre den i den antydede Retning. Jeg har meget nødig villet troe, at nogen friheds- og fædrelandskjærlig Mand virkelig for Alvor skulde træde frem og forlange høifalig Kong Frederik den Syvendes kostbare Gave til det danske Folk forvansket; det er ganste vist, at jeg meget nødigt har kunnet troe paa, at der virkelig var en alvorlig Tanke tilstede i saa Henseende, saa meget mere som jeg hvert Aar paa Grundlovens Fødselsdag har seet Fanerne svinges og hørt Skrig og Raab for den og især for dens Giver. Det gjør mig derfor meget ondt, at der, uagtet denne Giver endnu ikke ret længe har været forsvunden fra de Levendes Tal, allerede strides til i en efter min Mening ikke ubetydelig Grad at forandre hans Gave. Jeg maa tilstaae, at dette for mig staaer som et Slag, der i Forbindelse med de andre sørgelige Ulykker, som have ramt Danmark, ogsaa rammer den Deel af Folket, hvorover det kommer til at gaae ud, i en saa-